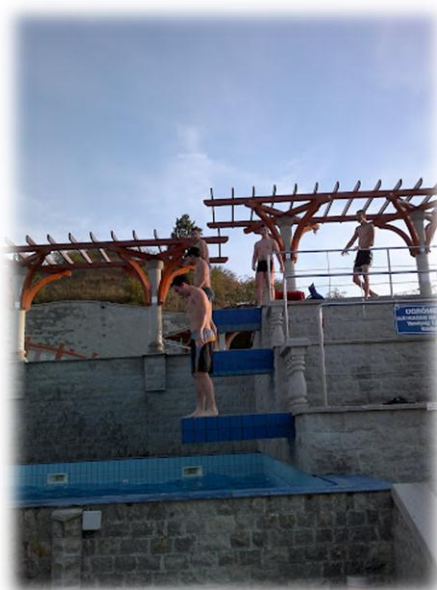

2012 Szeptemberi AJTP Hétvége – 12/T osztály

Új tanévet kezdtünk, s máris elérkeztünk az idei első AJTP hétvégéhez. Ezt a pár napot már mindenki várta, hiszen 3 év együtt töltött idő után immár külön osztályokba illeszkedtünk be. Így egyetlen lehetőségünk a közös programokra a „bennmaradósokban” merül ki.

Pénteken az iskolából a koliba utazva átgondoltam a hétvégémet, és arra jutottam, hogy végre egy kis szabadidővel tele szőtt napoknak nézek elébe. Tovább gondolva, a részletekre is kitérve egyre jobban tetszett a programterv. Bár egy kicsit aggasztott a hűvös, borongós idő, de így utólag összességében megfelelő volt. Nem is fecsérelem tovább a szavakat, belecsapunk a lecsóba.

A péntek délutánunkat a demjéni termálfürdőben töltöttük mindenki nagy örömeire (bár voltak néhányan, akik nem éltek eme nagyszerű lehetőséggel). A csapat számára a meleg vízű, illetve az ugró medence volt a legnépszerűbb. Így van, aki számára akció dús, s van kinek nyugalommal teli kettő és fél óra volt. A strandolást követően visszatértünk a kollégiumba s elfogyasztottuk a kiérdemelt pizzáinkat. Majd kellemesen elfáradva álomra hajtottuk fejeinket.

Egy kiadós alvás után, nincs jobb, mint egy még kiadósabb reggeli. S fokozhatnám még az élvezeteket, de számunkra egy rövidke buszos út következett. A szombati nap első állomása a pétervásárai lovas-napok volt, amelyen a délelőttünk megmaradt részét tölthettük. Nos, itt ezen a helyen egy kicsit az volt az érzésem, hogy nem én vagyok állatkertbe állatok között, hanem a lovak vannak foci pályán emberek között. Valóban rengeteg ló volt, de ez még semmi kategória azokhoz képest, amit tudtak velük csinálni gazdáik, ugyanis ez egy díjugrató verseny volt. Dél óra elteltével utunk az Arany Kakas vendéglőbe vezetett, ahol életem egyik legjobb gyümölcslevesét fogyaszthattam el, nem is

beszélve a második fogásról. A „dagasztó” ebéd után megnéztük a helyi látványosságokat (Keglevich kastély, római katolikus templom) belülről és kívülről, több-kevesebb sikerrel. ☺ Majd tovább indultunk Kisfüzesre, ahol kevesebben laknak, mint nálunk az utcánkban (130 fő). Itt osztálytársunk, Adri idegenvezetésével bejártuk a falut, s betértünk a helység központjába, a kocsmába, ahol rövid

történeteket hallhattunk a polgármestertől. A nap méltó lezárásként a recski struccfarmra tévedt utunk, ahol körbejárva a látnivalókat, kérdések formájában átbeszéltük az összes mendemondát a struccokról. Ezek után jólesett este mindenkinek belefeküdni az ágyikójába.

Reggel ismét jól bereggelizve indult a nap, de most biciklivel. A túra „gyógyegér” tempóban vette kezdetét (de így is voltak, akik lemaradtak). Mindig is szerettem volna biciklizni Egerben, s voilá, itt is volt az alkalom. A cél a felsőtárkányi tavas park volt, melyet bő egy óra alatt meg is tettünk. Egy kis pihenést követően visszaindultunk Egerbe, s az úton kaptunk jó pár lehetőséget, hogy kihúzzunk a biciklikből mindent.

A nap további részében az ebédet követően tanulószoba, illetve informatika érettségi

előkészítő vette kezdetét, majd felcserélve a nem érettségizők is teret kaptak élvezni a gépterem lehetőségeit. Miután a nap fejben terhelő részének is vége lett, ideje volt elfogyasztani a vacsorát, amely jelen esetben egy jó nagy hamburger menü volt. S ez a mennyei éték zárta a szeptemberi hétvégénket.

Készítette: Rusznyák Gergő Dávid